

КОРИГУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ УСТАНОВ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ

І.В. Ксьонжик,
д-р. екон. наук, професор,
кафедри обліку і оподаткування

В.В. Кузьома,
канд. екон. наук, доцент
кафедри обліку і оподаткування

К.О. Назаренко,
здобувач вищої освіти
обліково-фінансового факультету,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна

Анотація: Досліджено питання коригування облікової політики в установах державного сектору.

Ключові слова: облікова політика, облік, бухгалтерський облік, бюджетні установи.

Звертаючи увагу на умови сьогодення, можна говорити про виникнення невідповідності у реформуванні облікової системи різних галузей економіки. Так, щодо фінансових установ і підприємств недержавного сектору, то їх просування відбувається шляхом довгої адаптації до міжнародних стандартів, а саме до вимог оптимальної організації і ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової

звітності. На противагу цьому вітчизняні бюджетні установи тільки протягом останніх років починають активне реформування, що говорить про перспективу довгоочікуваних змін.

Оптимальна організація облікової політики суб'єктів державного сектору має на меті забезпечувати повне віддзеркалення бухгалтерському обліку всіх фактів господарської діяльності, виходячи не лише з правових норм, а й з економічного змісту; безперервне застосування прийнятої методології щодо відображення господарських операцій та оцінки активів протягом звітного періоду; повне відтворення доходів та видатків протягом звітного періоду; співставність даних аналітичного та синтетичного обліку, фінансової звітності; ведення бухгалтерського обліку відповідно до умов діяльності та особливостей суб'єкта господарювання. Слід також зазначити, що облікова політика є також способом нормативного регулювання фінансово-економічних та господарських відносин суб'єктів господарювання з боку як держави чи державних органів, так і недержавних інституцій [1].

Здійснювати коригування облікової політики бюджетних установ законодавчо можливо виключно у таких випадках:

- 1) зміни до вимог Мінфіну;
- 2) зміни у обліковій політиці з метою забезпечити найбільш достовірне відображення господарських подій (операцій) у бухгалтерському обліку та фінансовій звітності [2].

Коригування облікової політики відбувається за ініціативи головного бухгалтера установ, на основі підтвердження керівника передається далі на затвердження до головних розпорядників бюджетних коштів. Водночас одноваріантні методи оцінки, обліку та процедур до такого розпорядчого документа вносити недоцільно. Якщо протягом року з'явилася необхідність змінити частину типових проведення, то доведеться внести відповідні правки й до розпорядчого документа про облікову політику. Це саме стосується запровадження нових аналітичних субрахунків або перегляду наявних, якщо,

звичайно, їх перелік був складовою частиною розпорядчого документа про облікову політику.

Крім того, відповідно до Методичних рекомендацій з облікової політики суб'єкта державного сектору обов'язкове її коригування по підприємству відбувається на основі наказу із зазначенням зміни вимог до органу, основною метою функціонування якого є державне регулювання методології бухгалтерського обліку і фінансової звітності, що забезпечує високий рівень достовірності у відображенні господарських операцій за допомогою бухгалтерського обліку і фінансової звітності [4]. Якщо мають місце підстави щодо змін в обліковій політиці бюджетної установи, то вона спроможна відкоригувати чинний наказ про облікову політику або розробити новий наказ, що міститиме всі нові адаптаційні аспекти. Установи державного сектору спроможні законодавчо здійснити самостійно вибір [3].

Таким чином, з'ясовано що умови глобалізації у вітчизняному просторі спростовують посилення міжнародної конкуренції в державному секторі, оскільки облікова політика, будучи основою формування ефективної системи бухгалтерського обліку у державному секторі, має повну відсутність альтернативи у виборі бюджетною установою основних адаптаційних елементів до конкретного формування облікової політики, оскільки заключним етапом узгодження коригування облікової політики установ державного сектору є погодження головного розпорядника коштів. Така констатована неможливість використання облікової політики бюджетної установи чинить безпосередній вплив на якість інструменту прийняття ефективних управлінських рішень.

Література:

1. Гевлич Л. Л., Васильєва Я. М. Облікова політика бюджетних установ: сучасний стан та перспективи. Економіка і організація управління. №1(29).2018.С.64–74.
2. Грабчук І. В. Облікова політика в державному секторі та внесення змін до неї з 01.01.2021 р. URL : <https://rbb.radnyk.ua/posts/oblikova-polityka-v-derzhavnomu-sektori-ta-vnesennya-zmin-do-neyi-z-01-01-2021/> (дата звернення: 18-05-21).

3. Карп'юк Р. В. Облікова політика – 2020: калібруємо бухгалтерські норми бюджетної установи. URL : https://bz.ligazakon.ua/ua/magazine_article/BZ012166 (дата звернення: 18-05-21).

4. Черкашина Т.В. Організація облікової політики у бюджетних установах за новими стандартами державного сектору. *Економічні науки: Зб. наук. пр. Серія: Облік і фінанси*. 2015. Вип. 12 (45), Ч. 2. С. 261 – 270.

Abstract: The issue of adjustment of accounting policy in public sector institutions is studied.

Key words: accounting policy, accounting, accounting, and budgetary institutions.